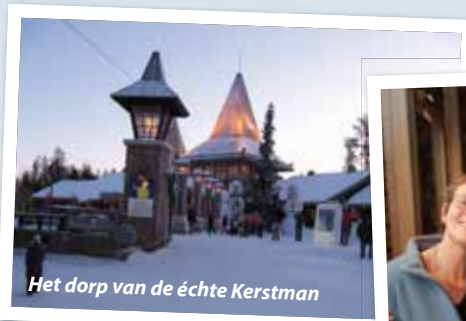


'De reis van mijn leven!'

Op avontuur in Fins Lapland



Het dorp van de échte Kerstman



Anneke (l) en Elly (r) naast 'hun' rots in de branding: activiteiten-begeleider Jeroen Daams



Rendierhuiden koop je ... in de supermarkt!

Winnares van onze prijsvraag 'Moodboards', Elly van den Berg uit Hardenberg, heeft in Fins Lapland een waar avontuur beleefd. "Dit is een ervaring om nooit te vergeten. Een prachtige locatie, elke dag iets anders en bijzonders op het programma ... Echt de reis van mijn leven!"

door: **Marja Lindhout** • foto's: **Marcel Reimer**

Het eerste wat Elly doet als ze terug is, is ons een mail sturen om te laten weten hoezeer zij en haar vriendin Anneke hebben genoten van hun reis, die in samenwerking met Scandinavian Wintersports en Voigt Travel is verzorgd. Enkele van haar reacties: "De ontvangst door Gerda Swartsenburg en René Köhler in hun prachtige, originele

houthakkersloge Ukonhattu was warm en hartelijk. Ik voelde me er direct thuis. Het programma was prima georganiseerd. Zoals die sledehondentocht door de prachtige natuur, overweldigend! Het bezoek aan de rendierenfarm was ook een heel bijzonder moment. Alle indrukken zijn diep binnengekomen. En dan de rust en kalmte die de Finnen uitstralen, het



Opwindend: sneeuwscootertocht



Ukonhattu, ons verblijf in Pyhäjärvi



Zelf amethist zoeken in de mijn



De huskysafari was grandioos!



Saami-welkom



Dit is pas Nordic Walking!

enthousiasme waarmee ze vertellen over hun dieren en hun werk. Oh ja, ik heb zelfs nog heel stoer op een sneeuwscooter over de heuvels door de bossen gecrosst!"

Fragmenten uit het reisverslag

We houden onze adem in. Kan het toestel landen op die ijsbaan, die 'Rovaniemi Airport' heet? Ach natuurlijk, landen en opstijgen gebeurt ook hier dagelijks, dus geniet van het uitzicht. Aan de ene kant van het vliegtuig zie ik een oranje bol boven de horizon uit kieren, aan mijn kant is het nog pikkedonker. Het is 9.30 uur Finse tijd, 8.30 uur Nederlandse. Eenmaal voet aan de grond, blijkt het een 'heldere' dag. "Je kunt echt al merken dat de dagen lengen", zeggen de Finnen bij het begroeten blij. Nou 'écht wel' de zon doet de hele dag zijn best om op te stijgen

en legt zich er halverwege de middag bij neer dat het niet lukt. Boven de poolcirkel ziet het daglicht er vroeg in januari de hele tijd uit als een óndergaande zon, zoals wij die kennen van een frisse, licht mistige voorjaarsavond. Dat levert prachtige beelden op: de sneeuw kleurt warm geel, roze tot rood over bomen en schaduwen.

Albinobomen

In het kerstdorp bij Rovaniemi is het nog steeds Kerst met lampjes, versieringen, kerstliedjes door de luidsprekers, reusachtige sneeuwpoppen en kerstbomen, natuurlijk. Ze hangen vol met briefjes en kattenbelletjes van Russen, Japanners en wat ik verder niet kan lezen. Er ligt ook een parkje met ijssculpturen, maar het is al wennen aan -13, dus dat kijkje in die extra vriezer ruilen we in voor koffie.

Natuurlijk gaan we wel allemaal op de foto bij de laserstraal die de poolcirkel aanduidt. Een magische plek. We stappen weer in de bus. Onderweg zie ik witte kerstbomen tussen de groene staan. Zó lokaal zal een sneeuwbus toch niet zijn? Bestaan er albinobomen?

Een ui pellen

Zo'n honderd kilometer hoger wordt ons reisgezelschap bij Ukonhattu uitermate warm onthaald. Iedereen ontspant en acclimatiseert bij de grote open haard, waar we het activiteitenprogramma bespreken. Ondertussen kijken we onze ogen uit naar allerlei originele details. De volgende ochtend gaan we sneeuwscooter. Moet even wat zeggen over de kleding: je trekt constant laag over laag aan en als een ui pel je je weer uit. Dus

heb je je helemaal ingepakt en kom je bij de sneeuwscooters, dan mag je je wéér omkleden in speciale pakken, schoenen, handschoenen, bivakmuts en helm met vizier. Het went snel, vooral als je steeds zoveel leuke dingen mag doen. Achterop de sneeuwscooter moet ik me trouwens behoorlijk schrap zetten, want het is een bumpy ride. Goed voor de spieren van buik, billen en benen.

Saami-hut

In de rit zijn twee tussenstops: de eerste bij de amethistmijn. Een Franse archeoloog legt ons en een groep Russen van alles uit over de amethistwinning. Zijn verhaal is boeiend en doorspekt met humor. We krijgen warme bessensap, geserveerd in een originele, houten Saami-mok waarin een plastic bekertje. Een toilet is er niet ...



Terug op de scooter en weer door de bossen. We lunchen in een Saami-hut, we zitten pal rond het kookvuur. Heerlijk die goed gevulde zalmsoep, en weer warme bessensap of zelfgebrouwen, alcoholvrij bier. En aha, een toilet! Ui pellen, brrrr, koud, ik denk dat ik een ijspegel ga baren. Dat valt mee, ik ben goed op temperatuur.

In volle glorie

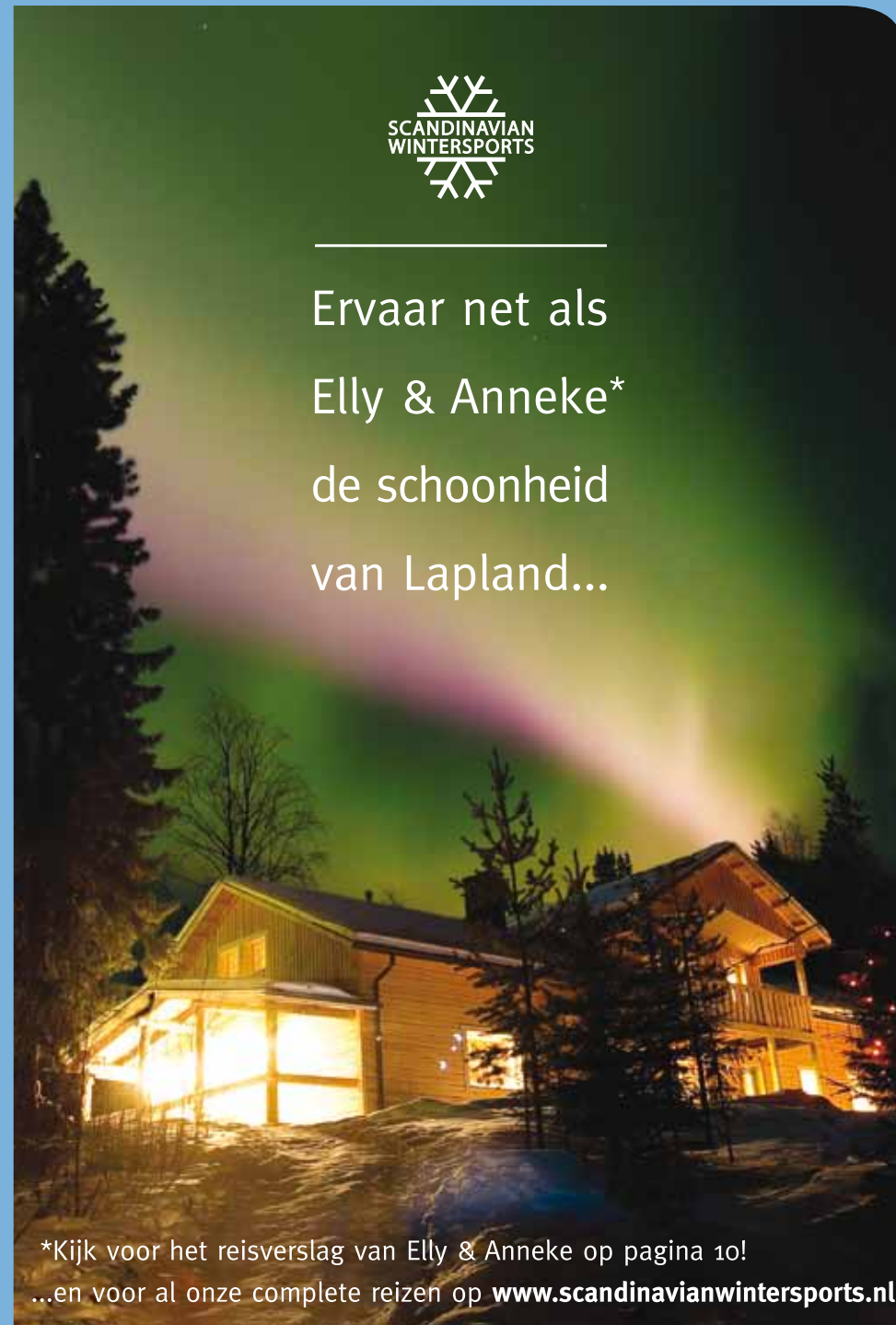
Gerda en René van Scandinavian Wintersports verstaan, samen met hun begeleiders, de kunst om je nét even over een drempel heen te helpen en spannende dingen uit te proberen, zonder dat je je in een onverantwoord avontuur stort. Die balans is helemaal in orde.

Goh, ik zou de hele Finnska Sanomat wel vol kunnen schrijven over deze actieve, sportieve en tegelijkertijd wonderlijk

rustgevende reis. We hebben geskied (ik voor het allereerst, vlak voordat ik 51 jaar word, hoera!), op sneeuwschoenen door het bos gewandeld en een helling afgedaald om over een boardwalk naar een bevroren waterval te gaan. Wat koud: -24°. Maar vooral: wat gáá! We hebben een huskysafari beleefd en een rendierenfarm bezocht. En overal op allervriendelijkste en enthousiaste manier verhalen gehoord over het leven en werken van de mensen in Finland. Wij hebben aan ijsvissen gedaan (eerst een gat boren in minstens een halve meter ijs) en tegen middernacht zijn we het grote, bevroren meer overgestoken. En daar toont opeens het Noorderlicht zich in volle glorie aan ons. Ik ben er stil van.



Ervaar net als
Elly & Anneke*
de schoonheid
van Lapland...



*Kijk voor het reisverslag van Elly & Anneke op pagina 10!
...en voor al onze complete reizen op www.scandinavianwintersports.nl